

[Finansministeren.]

medlem med den forhåndsviden og det forhåndskendskab, han har, vil stille spørgsmålet så skarpt op, som han gør.

Det, der bliver tilbage af det hele, er det enkle, at rigsdagen har ret til at ændre dette lovforslag. Selvfølgelig. Det behøver man ikke at rejse en diskussion om. Spørgsmålet er blot, om det er klogt at gøre det, når der er sluttet en overenskomst mellem parterne. Jeg skal ikke gå ind på en drøftelse af guldsnorenes eller andre gruppers vilkår, men blot sige, at hvis man endelig skal til at ændre på lønsatser, så må det ærede medlem være ganske klar over, at så får det vidtrækkende økonomiske konsekvenser, for så betyder det en ændring for en gruppe af lønmodtagere, som jeg for mit vedkommende, hvad jeg bemærkede i mit første indlæg, er fuldkommen klar over absolut ikke har så store lønninger, at de kan slå stort til side med deres indtægter. Jeg har været overordentlig tilfreds med, at tjenestemandorganisationerne har accepteret det, de har accepteret, trods det pres, der ligger på dem. Det var derfor jeg gjorde min sidste bemærkning til det ærede medlem i mit forrige indlæg. Den skal jeg nøjes med at henvise til.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Den højtærede finansminister var så venlig at henvise til, at jeg muligvis kunne komme til at stå i den samme situation som han. Jeg går ud fra, at jeg i alt fald vil komme i den situation at skulle forhandle et spørgsmål som dette med tjenestemandorganisationerne. Efter den debat, der har fundet sted i dag, må jeg henvise til, at den højtærede finansminister fra denne talerstol har erklæret, at der ikke kan blive tale om, at kommunerne kan gå ud over den grænse, som staten sætter. Jeg for mit vedkommende går ud fra, at der, hvor jeg hører til, vil man forsøge at overbevise den højtærede finansminister — eller det bliver vel i dette tilfælde den højtærede indenrigsminister — om nødvendigheden af, at vi foretager den opretning i vore tjenestemænds lønninger, som jeg for statens vedkommende har talt om her.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg beklager, at det ærede medlem hr. Aksel Møller fremkom med sin sidste bemærkning. Jeg beder ham tage i betragtning, at det er en af de uheldigste ting, at der

stadigvæk er tale om, at kommunerne søger at overtrumfe staten i lønforhold, og det ærede medlems sidste udtalelse taler i meget ringe grad om ansvar overfor den fælles interesse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg skal tillade mig at foreslå lovforslaget henvist til behandling i lønningsudvalget.

Alfred Jensen: Da jeg meget stærkt ønsker at give udtryk for mine synspunkter med hensyn til pristallet i forbindelse med dette lovforslag, skal jeg tillade mig at foreslå lovforslaget henvist til et udvalg på 16 medlemmer.

Holger Eriksens forslag om at henvise lovforslaget til lønningsudvalget
vedtoges med 97 stemmer mod 7.

Dermed bortfaldt *Alfred Jensens* forslag om at henvise lovforslaget til et særligt udvalg.

Formanden: Det ville være ønskeligt, om første behandling af den følgende sag, der jo er forelagt påny, kunne gennemføres i dag. Jeg vil gøre et forsøg på det ved at fortsætte forhandlingerne endnu en halv times tid.

Jeg gør opmærksom på, at der i lovforslaget er en trykfejl i § 18, linie 2. „§ 14, stk. 3“ skal være: „§ 15, stk. 3“. Denne trykfejl rettes herved.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om grundstigningsskyld.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2953; fremsættelsen findes i tidenden sp. 33).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Der er ikke sket nogen ændring i mit partis syn på forslaget om grundstigningsskyld, siden forslaget blev behandlet her i salen ifjor. Jeg kan derfor henvise til min tale ved den lejlighed og skal blot tilføje, at man var meget langt fremme med behandlingen af sagen.